

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 30.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 26. Juli 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Brev fra Bornholm.

Naar Sommerferien nærmer sig, udføres de allerede i Vintermaanederne lagte Planer, Rejselysten strømmer i Blodet, og man farer af Sted, naar blot Tid og Raad tillader det.

Hvad Raad angaar, da kan der jo rejses paa mange Maader, baade billigt og dyrt.

Bornholm har i de senere Aar været et yndet Sommeropholdssted, ikke alene for Malere, men ogsaa for andre dødelige.

Og her lader sig rejse hele Øen rundt paa Apostlenes Heste, om man har mest Lyst til paa Fodtur at se Øens Ejendommeligheder, eller Portemonæen ikke tillader at tage Vogn.

Damerne især er blevne flinke til at gaa. Med Stav i Haand, let, men hensigtsmæssig Paaklædning, solidt og bekvemt Fodtøj samt paa Ryggen en Randsel med de nødvendige Klæder og Toiletgenstande, har jeg set adskillige Damer parvis at vandre af Sted, og efter hvad de siger, befinder de sig særdeles vel derved, lever billigt og faar en hel Del at se.

De fleste Rejsende mente forud at have set Bornholm, naar de havde været ved Hammershus Ruiner og mulig i Almindingen, men nu har man faaet Øjnene op for, at der overalt paa Øen og navnlig Syd paa er Seværdigheder.

Ved *Snogebæk* Fiskerleje er saaledes et rørligt Liv, naar man træffer at komme der om Eftermiddagen.

Fra et Døckersk Filttelt strømmer da i Flokkevis nøgne Drenge og senere Piger i rødtribede Badedragter for at boltre sig i Østersøen, der her strømmer forholdsvis roligt ind over den herlige hvide Sandbund.

Man forbavses over at se disse Masser

af Børn, der tæller op til de Hundrede, og i fire Hold, to Hold Drenge og to Hold Piger, gaar i Vandet under Opsigt af Badekonen, en Tilsynsdame og undertiden Lægen, og forstaar ikke ret, hvorfra de kommer.

Spørger man sig for, bliver der beredvilligt givet Oplysning.

Børnene er fra København, og det er Københavns Magistrat, der bekoster deres Ophold her. Det er fattige Børn allesammen, Børn, der af Kommunelægen er anbefalet til Søbade og frisk Luft, Børn, der lider af Kertelsvaghed og forskellige andre Onder, og som her kommer sig for deres Svagheder, lægger paa sig i Huld og styrker sig ved Bade, Mælk, god Mad og stadigt Ophold i frisk Luft til at gaa i Møde den slemme Vinter i de smaa Stuer og med den knappe Føde. Her er saa megen Glæde og Munterhed blandt disse stakkels Børn, at det vil lønne Umagen, at gøre en Afstikker fra Dueodder eller fra Nexø til *Snogebæk* for at se Livet paa Strandbredden.

Det er en Gerning, som Magistraten bør vides Tak for.

Wonja.

Ægtefælle og Moder.

Da „Hvad vi vil“ er saa heldig stillet, at det veksler Blade med saa godt som alle de mere betydelige Kvindeblade i Evropa og enkelte amerikanske, har vi tænkt at det vil interessere vore Læsere nu og da at se originale Artikler fra disse, dels for personlig at gøre sig bekendt med de kvindelige Journalisters Maade at skrive paa, dels for at se, hvorledes Kvindesagen staar i fremmede Lande. Vi begynder med at give en Artikel af den franske Redaktør Madame Maria Martin for Kvindebladet „La Citoyenne“, som vi omtalte i vort forrige Numer af „Hvad vi vil“. Hun skriver saaledes:

„Det er ikke godt at være Kvinde. Uanset i hvilken Stilling hun er født, af-

hænger hendes Skæbne af hendes Mand, som, efter Forholdsbefindende, kan volde hende utalte Lidelser, behandle hende raat, skille hende fra hendes Familie, berøve hende hendes Børn, indespærre hende, sejgpine hende, uden at nogen har Ret til at forsvare hende. Dersom en Kvinde har en god Mand, saa meget desto bedre for hende; (men) dersom hun har en daarlig Mand, er en Slaves Lod at foretrække for hendes.

Man skulde tro, at i det mindste den rige (betitlede?) ved sin Stilling mægtige Kvinde kunde undgaa denne Skæbne. — Aldeles ikke. — Selv en Dronnings Stilling er ikke tilstrækkelig til at sikre den gifte Kvindes Lykke. Vi har lige haft et slaaende Exempel herpaa i Dronning Nathalie af Serbien. Vi behøver ikke her at gaa nærmere ind paa Detalierne i hendes Historie, som vore Læsere kender ud og ind fra Dagbladene. Krænket af sin Mand, brutalt revet fra sit Barn, troede hun, da Folket, drevet til det yderste ved Kong Milans Opførsel, havde jaget ham fra Tronen, at kunne vende tilbage til sit Fædreland og omfavne sin Søn. Hun gjorde Regning uden sin Mands Had. Denne havde ikke kunnet beholde Tronen, men det behagede ham ikke, at hans Hustru skulde nyde det, som han ikke kunde nyde: Hans Folks og hans Barns Kærlighed. Naar han var i Landflygtighed, skulde hun ogsaa være det; naar han var ulykkelig, forstod han ikke, hvorfor hun skulde være lykkelig.

De serbiske Ministre fandt dette Raisonnement meget retfærdigt. Vi véd Resten. Barnet, som man, til Trods for dets Taarer, har tvunget til at underskrive sin egen Moders Forvisning, Kvinden som man har revet bort fra hendes eneste Søns Kærtegn — alt dette er gaaet for sig lige for Næsen af os og har, i det hele taget, kun rejst en svag Protest. Ægtemandens Myndighed er saa hellig!

Naar vil man komme til Erkendelse af, at Kvinden har en personlig, individuel Existens ved Siden af sin Mand, lige som denne har sin Individualitet; at den Kontrakt som binder dem, kun har Gyldighed, naar de begge to opfylder de Forpligtelser,